

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 385

гр. София, 18.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в закрито заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **4256** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Административно дело № 4256/2020г. е образувано по жалба от К. Г. чрез адв. Г. против разпореждане , издадено от главен експерт по осигуряване в ТП на НОИ С. град, действащ като ръководител на осигуряването за безработица. С жалбата са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение , за доказването на които се твърди, че са представени договор за правна помощ, пълномощно. Уточнено е , че адвокатското съдействие е оказано безплатно на осн. чл. 38 ал.1 т.3 от ЗА, поради което се претендира размер на възнаграждение не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36 ал.2 от ЗА.

С разпореждане от 28.05.2020г. съдът е указал на жалбоподателката, че следва да се представи твърдяното пълномощно.

С разпореждане от 03.06.2020г., поради постъпване в цялост на административна преписка, в която се съдържало и адв. пълномощно, съдът е отменил предходното си разпореждане и дал нови указания.

С определение № 7385 от 01.10.2020г. на основание чл. 159 т.1 и т.4 от АПК съдът е прекратил производството по делото и осъдил ТП на НОИ С. град да заплати на К. Ж. Г. разноски по делото в размер на 100 лв. на основание чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Постъпила е молба по чл. 248 от ГПК за изменение на определението в частта за разноски, списък с разноски , с който се претендира сумата от 700 лв., жалба по чл. 229 от АПК, приложен е договор за правна защита и съдействие от 11.11.2020г. и копия на съдебни актове .

По представения списък и заявената претенция е постъпило становище от директора на ТД на НОИ С. град , в което е изложено схващането , че в хипотезата на прекратяване на производството жалбоподателката няма право на разноски, поради което молбата на адв. Г. е неоснователна.

С молбата по чл. 248 от ГПК се навеждат доводи за приложимост на разпоредбите на чл. 36 ал.2 от ЗА вр. чл. 8 от Наредба №1 от 2004г. за определяне на минималните размери на адвокатските възнаграждения. Аргументира се становище, че в този случай не е необходимо представянето на списък с разноски.

Ответникът не изразява становище по молбата по чл.248 от ГПК.

АССГ в настоящия състав намира жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 248 ал. от ГПК. Съобщението за прекратяване на делото се е върнало в цялост на 04.11.2020г., поради което на 05.11.2020г. съобщението е изпратено на електронната поща на адв. Г., но не е получено потвърждение за получаването му, поради което същото следва да се счита за невръчено, а подадената молба за изменение на определението за подадена в преклузивния срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

В процесния случай искане за присъждане на разноски от жалбоподателката е направено с подадената жалба, по която е образувано адм. д. № 4256/2020 г. на АССГ. Към жалбата са приложени договор за правна помощ и пълномощно.

При така установените факти, възможността за присъждане на разноски на жалбоподателя е налице при прилагане по аргумент от противното на чл. 78, ал. 2 ГПК вр. чл. 144 АПК. Предвид хипотезата, при която се оказва правна защита и съдействие, не е нужно да се представя списък с разноски.

Основателни са доводите на жалбоподателя за приложението на чл. 36 ал.2 от ЗА. Съгласно [чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата](#), размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Видно от [чл. 132, т. 5 от същия закон](#), дисциплинарно нарушение от страна на адвоката съставлява уговарянето на възнаграждение от клиенти, по-ниско от предвиденото в наредбата на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа освен в случаите, когато в [този закон](#) и в наредбата е предвидена такава възможност. Възможност за последното е предвидена по [чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата](#) - за оказване на безплатно адвокатска помощ, но изрично е определен кръга на лицата – такива с право на издръжка, материално затруднени лица, и роднини и близки. Видно от ал. 2 на същата разпоредба, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, съдът присъжда на адвоката и определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно разпоредбата на чл. 8 ал.2 т.2 от НАРЕДБА № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, за дела по Кодекса за социално осигуряване, минималното възнаграждение е в размер на 350 лв.

Съдът намира, че претендирания размер от 700 лв. е необоснован, поради това, че делото не съставлява фактическа и правна сложност, като по него не са извършвани каквито и да било процесуални действия от страните – както от жалбоподателя, така и от ответната страна. Поради това на жалбоподателката следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 350 (триста и петдесет) лева, като искането следва да бъде отхвърлено в останалата си част до претендирания пълен размер.

Водим от горното и на основание [чл. 248 от ГПК](#) вр. [чл. 144 от АПК](#),

Административен съд София град, Трето отделение, 62 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ, на осн. [чл. 248 ГПК](#) определение № 7385 от 01.10.2020г по адм. д. №4256/2020г по описа на АССГ, Трето отделение, 62 състав в частта за разноските, като увеличава от 100 лв. на 350 лв. сумата на разноските, които е осъден ответника НП на НОИ да заплати на жалбоподателката К. Ж. Г..

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателката Г. в останалата му част за изменение на решението в частта относно разноските до пълния претендиран размер.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7 -дневен срок от връчването на препис от съдебния акт на страните с частна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: